

Kız ve Küçük Kızılgerdan

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Kızılgerdan

Aysel Banu YAVUZAL

Büyük bir bahçesi olan sıcak bir evde, sıcak açık kahverengi tenli ve omuzlarına dökülen dalgalı siyah saçlı bir kız yaşırdı. Büyük, yuvarlak kahverengi gözleri merakla parıldar, dudaklarında yumuşak bir gülümseme dolaşırdı. Yumuşak hardal sarısı bir kazak, mavi kot tulum ve kırmızı lastik çizme giyerdi. Cebinde her zaman küçük yeşil bir defter ve kısa bir kurşun kalem taşırdı.

Her sabah kız pencerenin kenarına oturur, bahçenin canlanışını izlerdi. Bir gün, parlak turuncu-kırmızı göğüslü ve yumuşak kahverengi-gri kanatlı küçük bir kızılgerdan bir dala kondu. Parlak siyah düğme gibi gözleri ona göz kırpmıyor gibiydi. Kız onu korkutmamak için nefesini tuttu. Fısıldadı: "Merhaba, küçük kızılgerdan."

Kızılgerdan minik sivri gagasını açtı ve neşeli bir şarkı söyledi. Kız gülümsedi ve yeşil defterini çıkardı. Tarihi yazdı ve kızılgerdanın küçük bir resmini çizdi. "Seni her gün izleyeceğim," diye sessizce söz verdi. O günden sonra defterini hep yanında tuttu, yeni dostuyla ilgili her şeyi kaydetmeye hazırdı.

İlkbahar geldi ve bahçe çiçeklerle doldu. Kızılgerdan çimenlerde zıplayarak kuru ot ve küçük dallar topladı. Kız, çalılıkta düzgün bir yuva yapışını izledi. Defterine yazdı: "İlkbahar: kızılgerdan yuva yapar." İçinde üç minik yumurta olan küçük bir yuva çizdi. Kızılgerdan çalışırken neşeli bir melodi söyledi.

Bir sabah kız minik cıvıltılar duydu. Üç yavru kızilgerdan başlarını yuvadan çıkardı. Anne kızilgerdan onları beslemek için solucanlar getirdi. Kız hiç kıpırdamadan oturdu, dürbününden izledi. Yazdı: "Yavrular çıktı! Açlar." Kızilgerdan ailesinin büyümesini görmek onu mutlu etti. Bahçe hayat doluydu.

Yaz, sıcak güneş ışığı ve vızıldayan arılarla geldi. Kızılgerdan daha da parlak şarkı söyledi ve kız her yeni şarkıyı defterine kaydetti. Kelimelerin yanına küçük nota işaretleri çizdi. "Senin şarkın en sevdiğim," dedi kızılgerdana. Kızılgerdan sanki anlamış gibi başını yana eğdi. Kız birçok öğleden sonrayı izleyerek ve yazarak geçirdi.

Sıcak bir gün kız, kızilgerdanın gagası açık hâlde soluk soluğa kaldığını fark etti. Hemen sığ bir tabağa su koyup gölgeye yerleştirdi. Kızılgerdan oraya zıplayıp su içti. Ona baktı ve yumuşakça cıvıladı. Kız yazdı: "Kızılgerdanların yazın suya ihtiyacı var." Küçük dostuna yardım etmekten gurur duydu.

Sonbahar geldi ve yapraklar kırmızıya ve altın rengine döndü. Kızılgerdan düşen yaprakların arasında zıplayarak böcek aradı. Kız yazdı: "Sonbahar: kızılgerdan meyve ve böcek yer." Kızılgerdanın gagasında parlak kırmızı bir meyveyle resmini çizdi. Kızılgerdan sanki önümüzdeki soğuk günler için enerji topluyor gibiydi. Kız, bahçenin sessizleşmesini izledi.

Kız, diğer kuşların kış için güneye uçtuğunu fark etti ama kızılgerdan kaldı. Yazdı: "Kızılgerdanlar bütün yıl bahçede kalır." Küçük kuşun soğukta nasıl baş edeceğini merak etti. İzlemeye devam etmeye ve yardımcı olabilirse yardım etmeye karar verdi. Kızılgerdan sanki "Beni merak etme" der gibi yumuşak, tatlı bir şarkı söyledi.

Kış kar ve ayaz getirdi. Kız en sıcak montunu ve kırmızı lastik çizmelerini giydi. Kızılgerdanın karlı zeminde zıplayarak minik ayak izleri bıraktığını gördü. Yazdı: "Kış: kızılgerdan karda zıplar." Kuş için biraz tohum ve ekmek kırıntısı serpti. Kızılgerdan onları hevesle yedi, sonra neşeli bir melodi söyledi. Kız gülümsedi, yardım edebildiği için sevindi.

Soğuk bir sabah kız, kızılgerdanın bir dalda hiç kıpırdamadan oturduğunu, tüylerini kabarttığını fark etti. Dikkatle izledi ve kuşun yorgun göründüğünü gördü. Defterine yazdı: "Kızılgerdan üşümüş görünüyor. Belki bir barınak yapabilirim." Biraz saman ve küçük bir ahşap kutu topladı. Babasının yardımıyla sıcak bir tünek yaptı.

Ertesi gün kızilgerdan barınağı buldu ve içine zıpladı. Sıcak ve güvende görünüyordu. Kız pencereden izledi ve kalbinde sıcak bir parıltı hissetti. Yazdı: "Barınağım kızilgerdana yardım etti!" Dikkatle izlemenin ona kızilgerdanın neye ihtiyacı olduğunu gösterdiğini anladı. Defteri çizimler ve notlarla doluydu.

İlkbahar geri döndü ve kızılgerdan şimdiye kadarki en parlak şarkısını söyledi. Kız bahçede oturdu, defteri açtı ve dinledi. Yazdı: "Kızılgerdanlar ilkbaharı karşılamak için şarkı söyler." Yıl boyunca aldığı bütün notlara baktı. Kızılgerdanın şarkılarını, yuva yapışını, yavrularını ve kışı nasıl atlattığını kaydetmişti. Küçük dostunu gerçekten tanıdığını hissetti.

Kız defterini sınıfıyla paylaştı. Onlara çizimleri gösterdi ve kızılgerdanın bir yılını anlattı. Arkadaşları çok şaşırdı. "Sadece izleyerek ne çok şey öğrenmişsin!" dediler. Kız gülümsedi. "Evet, ve izledikçe küçük kızılgerdanıma daha çok değer verdim." Onları kendi doğa defterlerini başlatmaya teşvik etti.

O günden sonra kız, kıvılgırdanı ve bahçedeki diğır kuşları izlemeye devam etti. Defterine eklemeler yapmayı sürdürdü. Sabrın ve dikkatli gözlemin, çevremizdeki dünyayı anlamamıza ve ona değır vermemize yardımcı olduğunu öğrendi. Ve her sabah kıvılgırdanın neşeli şarkısı ona paylaştıkları özel dostluğu hatırlattı.

Kız ve küçük kızılgerdan bütün mevsimler boyunca dost kaldılar. Küçük bir kuşun bile anlatacak büyük bir hikâyesi olduğunu öğrendi. Defteri dolmuştu ama merakı dolmamıştı. Her zaman gözlemlenecek ve değer verilecek daha çok şey olacağını biliyordu. Ve elinde kalemiyle, bir yıl daha izlemeye hazırdı.